

Achtbaan

ACHTBAAN

Stef Bos Peter van Straten

Slaapliedjie

Hierdie oomblik
Sal jy nooit onthou
Jy in my arms
En daar die heelal

Die verte van die sterre
Die ligte van die stad
Die sekelmaan wat hang
Oor die stilte van die nag

Slaap sag
Slaap dwars deur die nag
Ek is hier
Ek is nou
En ek hou vir jou
Die wag

Jy is so mooi
En ver van baklei
Van oorlog en vrede
Van liefde en stryd

Ek wens ek kon slaap
Slaap soos jy
Weg van die wêreld
Weg van die tyd

En dan opeens staat alles stil

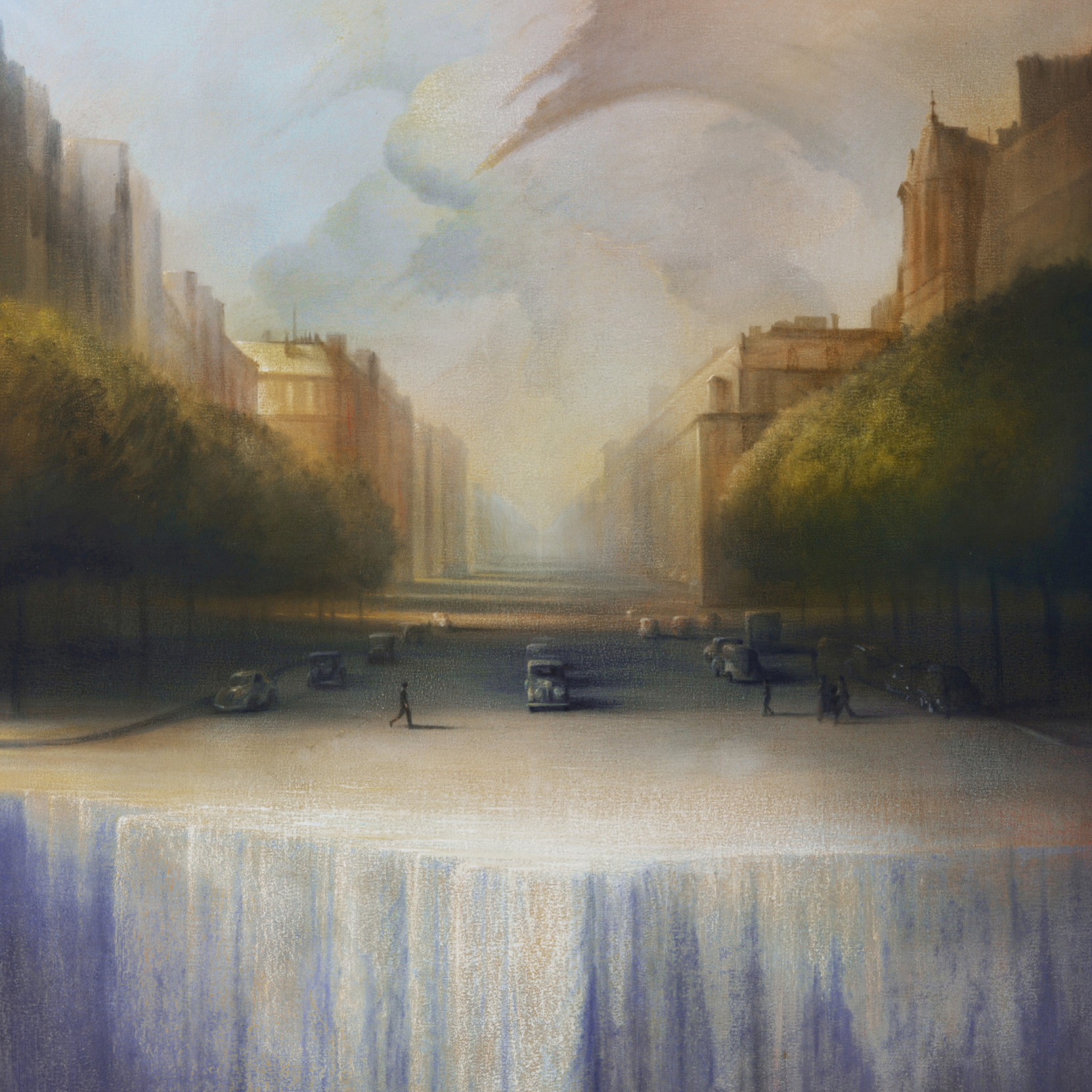
Je wordt geboren op een dag
Je ziet het licht, je krijgt een naam
En je moeder houdt je vast
Zingt voor jou tot je slaapt

Je leert lopen, leert een taal
Je gaat naar school, je leert je les
Ze vragen jou wat je wilt worden
Je weet het niet maar kiest een weg

Zo dans je door de dagen heen
Soms ben je samen, soms alleen
Je vindt de liefde van je leven
En je denkt, dit is de hemel

Je wordt de vader van een zoon
Je ziet opeens je grote lijnen
Want je ziet in hem jezelf
Het lijkt een achtbaan zonder einde

En dan opeens staat alles stil
Terwijl de wereld verder draait
Niets is nog vanzelfsprekend
Alles aan een zijden draad
Opeens staat alles stil
En toch blijf je bewegen
Want wat ook in de sterren staat
Geschreven
Jij bent niet gemaakt
Om op te geven

Je ziet jezelf in de spiegel
Gedachten vliegen uit de bocht
En je komt niet uit je woorden
Want elke zin die schiet tekort

Zoveel vragen zonder antwoord
En de tijd die haalt je in
Je denkt alleen waarom
Waarom nu en waarom ik

Je raapt jezelf weer bij elkaar
Staat weer op en gaat weer door
Niet gemaakt om op te geven
Ook al dans je op een koord

De bel gaat voor een nieuwe ronde
Je staat nog altijd in de ring
Vechtend met een tegenstander
Die zich meestal niet laat zien

Want opeens staat alles stil
Terwijl de wereld verder draait
Niets is nog vanzelfsprekend
Alles aan een zijden draad
Opeens staat alles stil
En toch blijf je bewegen
Want wat ook in de sterren staat
Geschreven
Jij bent niet gemaakt
Om op te geven

Lichtpunt

Licht dat valt
In stromend water
Stilte
Op een zomeravond
Slingers
In verlaten straten
Van een feest
Dat is geweest

Zinnen die
Zichzelf verzinnen
Woorden die
Zich laten zingen
Wolken aan
De horizon
Dat wat ik
Nooit zeggen kon

Regen na
Een warme dag
Iemand die
Op iemand wacht
Schemerlicht
Volle maan
Dat wat nooit
Voorbij zal gaan

Eindeloze stroom
Gedachten
De schoonheid van
Het onverwachte
Brieven die nooit
Zijn geschreven
Aan de liefde
Van je leven

